

“मीठे बच्चे— मनमनाभवको ड्रिल सदा गरित्यौ भने २१ जन्मको लागि ह्रस्ट-पुस्ट (निरोगी) बन्छौ।”

प्रश्न:- सतगुरुको कुनचाहिँ श्रीमत पालन गर्न गुप्त मेहनत छ ?

उत्तर:- सतगुरुको श्रीमत छ— मीठे बच्चे ! यस देहलाई पनि बिसिँएर मलाई याद गर । आफूलाई एकलो आत्मा सम्भ । देही-अभिमानी रहने पुरुषार्थ गर । सबैलाई यही सन्देश देऊ— अशरीरी बन । देह सहित देहका सबै धर्महरूलाई बिसिँयौं भने तिमी पावन बन्छौ । यस श्रीमतलाई पालन गर्न बच्चाहरूलाई गुप्त मेहनत गर्नुपर्छ । भाग्यशाली बच्चाहरूले नै यो गुप्त मेहनत गर्न सक्छन् ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरू बसेका छन्— आफ्ना भाइ र बहिनीहरूलाई ड्रिल सिकाउन । यो कुनचाहिँ ड्रिल हो ? यसमा बच्चाहरूले केही बोल्नु पर्दैन । त्यो जुन शारीरिक ड्रिल आदि गर्छन्, त्यसमा त बोल्नुपर्छ । यहाँ त परम शिक्षक हुनुहुन्छ, जो गीताको भगवान् पनि हुनुहुन्छ, जसले बच्चाहरूलाई बसेर योगको ड्रिल पनि सिकाउनु हुन्छ । यो ड्रिल पनि गुप्त छ । ड्रिल यसैले सिकाइन्छ, ताकि विद्यार्थी ह्रस्ट-पुस्ट (निरोगी) बनून् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यस मनमनाभवको ड्रिलबाट २१ जन्मको लागि धेरै ह्रस्ट-पुस्ट रहन्छौं । कहिल्यै बिरामी हुँदैनौं । त्यसैले यो कति राम्रो रूहानी ड्रिल हो । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— मनमनाभव, यसमा भन्ने पनि आवश्यकता छैन । केवल सम्भाइन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ । देही-अभिमानी भव । भवको अर्थ नै हो— तिमीले बाबालाई याद गर्नु भने सदा निरोगी बन्छौ । कल्प पहिले पनि हामी यस रूहानी ड्रिलद्वारा सदा निरोगी थियौं । रूहानी ड्रिल, रूहानी बाबा परमपिता परमात्मा शिवले नै सिकाउनु हुन्छ । भगवान् त उहाँलाई नै भनिन्छ, जसको पूजा पनि हुन्छ । शिवाए नमः पनि भन्छन् नि । ब्रह्मा देवता नमः, शिव परमात्माए नमः भन्दछन् । यो ड्रिल कुनै शरीरधारी मनुष्यले सिकाउँदैन । यस्तो होइन— तिमीलाई यो ड्रिल ब्रह्माले सिकाएका हुन् । होइन, ब्रह्माकुमार-कुमारी त कहलाउँछौ तर... चिठीमा पनि लेख्छौ— शिवबाबा केअर अफ ब्रह्मा । उहाँ त गुप्त हुनुहुन्छ । तर मनुष्यहरूलाई कसरी थाहा होस् ? ब्रह्मा त प्रजापिता हुनुहुन्छ । सारा दुनियाँ उहाँका सन्तान हुन् । प्रजापिता हुन् नि । ड्रिल सिकाउने त निराकार बाबा हुनुहुन्छ । उहाँ गुप्त हुनुहुन्छ । गुप्त हुनाले मनुष्यहरूलाई बुझ्न पनि मुश्किल हुन्छ । ब्रह्मालाई त भगवान् भनिँदैन । यहाँ नाम नै देखाउँछन्— ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू अर्थात् ब्रह्माका सन्तान । जब कोही आउँछ भने उसलाई सम्भाउनु छ— यो नयाँ दुनियाँ रच्ने ब्रह्मा होइनन्, निराकार बाबा हुनुहुन्छ, जसले ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ । पारलौकिक परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा रचनुहुन्छ मतलब परम पिताको रचना भयो । तिमीले पत्रमा पनि लेख्छौ— शिवबाबा केअर अफ ब्रह्मा । यो पनि याद गर्ने युक्ति हो । शिवबाबाले सिकाउनु हुन्छ ब्रह्माद्वारा । केवल भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, अरू कुनै मेहनत दिनुहुन्न । केवल भन्नुहुन्छ— तिमीले आफ्नो उन्नति चाहन्छौ र सत्यखण्डको मालिक बन्न चाहन्छौ भने सत्यखण्ड स्थापना गर्नेवाला त एकै सत्य बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर । बेहदको बाबा नै आएर बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने पापहरूबाट मुक्त हुन्छौ । कृष्णलाई पतित-पावन भनिँदैन, सिवाय परमपिता परमात्मालाई । अरू कुनै नाम लिँदैनन् । परमपिता नै भन्छन् । सबैले उहाँलाई फादर नै भन्दछन् फेरि उहाँलाई सर्वव्यापी कसरी भन्न

२०७३ भाद्र १३ सोमबार २९-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सकिन्छ ? भन्दछन्— उहाँ आउनुहुन्छ मुक्ति दिनको लागि । यो मनुष्यले जान्दैनन् । त्यसैले कल्पको आयु नै उल्टो लेखिदिएका छन् । अब बच्चाहरूले यो ड्रिल गर्नु छ । ज्ञान त मिलेको छ । जब बस्छौ, आफूलाई देही सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ । टिचर सामुन्ने गद्दीमा बस्छन् भन्ने शोभा हुन्छ । नियम छ— ड्रिल गराउनको लागि टिचर अवश्य हुनुपर्छ । कुनै ठूलो टिचर, कुनै सानो टिचर हुन्छन् । अब तिम्रो परीक्षा लिने कुनै आवश्यकता छैन किनकि तिमिले स्वयं जान्दछौ— मैले कति समय परम प्रिय बाबालाई याद गर्छु ? ब्रह्मा कुनै परम प्रिय होइनन् । परम प्रिय उहाँ हुनुहुन्छ, जो सदा पावन हुनुहुन्छ । तिम्रो बच्चाहरूले जान्दछौ— सबैभन्दा प्यारो को हो ? मनुष्यले परमात्मालाई नै याद गर्छन्— हे दुःख हर्ता सुख कर्ता ! उहाँलाई लिबरेटर पनि भन्दछन् अर्थात् दुःखबाट मुक्त गर्नेवाला । बच्चाहरूले आफ्नो पुरुषार्थ गर्नु छ । ड्रामा प्लान अनुसार, यो दुनियाँ पावन अवश्य हुनु छ र पावन दुनियाँ बन्नको लागि आगो लाग्नेछ । यो पनि जान्दछौ— आगो कसरी लाग्छ ? विनाश नभएसम्म दुनियाँ पावन बन्न सक्दैन । यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ.... रुद्र र शिव कुनै फरक होइनन् । तर शिव नाम हो मुख्य । बाँकी त आ-आफ्नो भाषामा अनेक नाम राखिदिएका छन् । वास्तविक नाम हो शिव । शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् । भारतवर्षमा नै शिवजयन्ती प्रसिद्ध छ । बेहदका बाबाको शिव जयन्ती छ भन्ने आउनु पनि अवश्य हुन्छ । शिवबाबाको नाम प्रत्यक्ष छ । ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गराउनेवाला हुनुहुन्छ । त्यसैले उहाँ सर्वोच्च बाबालाई याद गर्नुपर्छ । ब्रह्मा सर्वोच्च होइनन् । वास्तवमा ब्रह्मा सर्वोच्च बन्छन् । फेरि तल पनि भर्छन् । तिम्रो बी.के. पनि तल थियो, अब उच्च बनिरहेका छौ । एकदम उच्च बाबाको घरमा जान्छौ । तिम्रो यस समय त्रिकालदर्शी बनिरहेका छौ । तिमिले स्वयं जान्दछौ— हामी नै स्वदर्शन चक्रधारी हौं । हामी ब्रह्माण्ड र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नेवाला हौं । ब्रह्माण्ड अर्थात् ऊँच, जहाँ सबै आत्माहरू निवास गर्छन् । दुनियाँमा अरू कोही छैन, जसले सम्झाओस्— मूलवतनमा आत्माहरू रहन्छन् । विश्व र ब्रह्माण्ड अलग-अलग हुन् । आत्माहरू रहन्छन् निर्वाणधाममा, जसलाई शान्तिधाम भनिन्छ । त्यो सबैलाई प्यारो लाग्छ । त्यसको वास्तविक नाम निर्वाणधाम वा शान्तिधाम हो । आत्माको स्वरूप हो शान्त । एक शान्तिधाम फेरि छ मूवीधाम र यो हो टकी धाम । मूवीधाममा धेरै रहनु पर्दैन । शान्तिधाममा त धेरैलाई रहनुपर्ने हुन्छ, अरू कुनै स्थान छैन । आत्माले जब बाबालाई र घरलाई याद गर्छ भन्ने माथितिर याद गर्छ । बीचको धामलाई त तिम्रो सिवाए अरू कसले जान्दैनन् । मनुष्यहरूलाई त यति ज्ञान छैन । केवल भन्छन्— ब्रह्मा, विष्णु, शंकर सूक्ष्मवतनमा रहन्छन् । बाँकी उनीहरूको कर्तव्यको बारेमा थाहा छैन । ८४ जन्म लिन्छन् । ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा बन्छन् । यो हो धर्माञ्ज युग । यो थोरै समयको हुन्छ । जस्तै पुरुषोत्तम महिना भनिन्छ । यो तिम्रो हीरा जस्तो उत्तम बन्ने उँच जन्म हो । शूद्रबाट ब्राह्मण बन्नु सबैभन्दा उत्तम हो । ब्राह्मण बनेपछि बाबाको वर्सा लिने हकदार बन्छौ ।

बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! सदैव मनमनाभव । बाबाको सन्देश सबैलाई दिँदै गर । बाबालाई भनिन्छ नै मेसेन्जर, अरू कुनै पनि मेसेन्जर अथवा पैगम्बर होइनन् । उनीहरूले त आएर आफ्नो धर्म स्थापना गर्छन् । पैगम्बर केवल एक हुनुहुन्छ, उहाँ नै आएर तिम्रीलाई पवित्र बन्ने पैगाम दिनुहुन्छ । उनीहरू आउँछन्— धर्म स्थापना गर्न । उनीहरू कसैलाई फर्काएर लैजानेवाला गाइड होइनन् । त्यो त एकै सतगुरु सद्गति दिनेवाला हुनुहुन्छ । सत्य बोल्ने, सत्य मार्ग देखाउने त

२०७३ भाद्र १३ सोमबार २९-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन एकै परमपिता परमात्मा शिव हुनुहुन्छ। बच्चाहरूले धेरै गुप्त मेहनत गर्नु छ। अब तिमीले जान्दछौ- हामीले यो देह भुलेर एक बाबालाई याद गर्नु छ। शरीर छुटेपछि सारा दुनियाँ छुट्छ। आत्मा एकलो बन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानि बन्थौ भने फेरि कुनै पनि मित्र-सम्बन्धी याद आउँदैन। हामी आत्मा हौं, हामी जान्छौ बाबाको पासमा। बाबाले राय दिनुहुन्छ- तिमी मेरो पासमा कसरी आउन सक्छौ। यी बाबा पनि प्रसिद्ध छन्। यिनीद्वारा बाबाले सबै आत्माहरूको गाइड बनेर लामखुट्टे सरह फर्काएर लैजानु हुन्छ। यो यथार्थ ज्ञान केवल तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। तिमीलाई पाण्डव सेना पनि भनिन्छ। पाण्डवपति स्वयं साक्षात् परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जसले तिमी बच्चाहरूलाई ड्रिल सिकाइरहनु भएको छ। हुबहु कल्प पहिले जसरी। जब विनाश हुन्छ अनि सबै आत्माहरू शरीर छोडेर जान्छन्। सत्ययुगमा थोरै आत्माहरू हुन्छन्, एक राज्य हुन्छ। अहिले अनेक छन्, फेरि अवश्य एक हुन्छ। यो ज्ञान सारा दिन बुद्धिमा स्मरण गर्नु छ। बच्चाहरूले प्रदर्शनीमा पनि सम्झाउनुपर्छ। जब न्यु दिल्ली थियो, नयाँ भारत थियो। एकै आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। आदि सनातन कुनै हिन्दू धर्म थिएन। हामी ब्राह्मण सो देवता बन्छौं। यो अरू धर्मकाले मान्दैनन्। जो पहिला आउँछन्, उनैले ८४ जन्म लिन्छन्। यो बिल्कुल सहज बुझ्ने कुरा हो। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- अब नाटक पूरा हुन्छ। सबै कलाकारहरू आइसकेका छन्। ८४ जन्म पूरा गरे, अब फेरि घर जानु छ किनकि धेरै थाकिसक्यौ नि। भक्ति मार्ग हो नै थकाउने मार्ग। बाबा भन्नुहुन्छ- अब मलाई याद गरेर अरूलाई पनि सन्देश देऊ। देह सहित देहका सबै धर्म छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। अशरीरी बन्थौ भने पावन बन्छौ किनकि अब फर्केर घर चलनु छ। मृत्यु सामुन्ने खडा छ।

यहाँ पनि बच्चाहरू बाबाको पासमा सम्मुख रिफ्रेश हुन आउँछन्। बाबाले सम्मुख बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! देह-अभिमान छोडेर म एकलाई याद गर। यो पुरानो दुनियाँ अब खतम हुनु छ। तिमीले एक बाबालाई याद गरेर पवित्र बन्थौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। यदि मेहनत गर्दैनौ भने फल पनि मिल्दैन। फेरि सजाय खानु पर्नेछ। बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो कमाई जम्मा गरिराख र अरूलाई पनि निमन्त्रणा देऊ, मार्ग पनि बताऊ। तिमी बच्चाहरू पनि कल्याणकारी बन्नु छ। आफ्ना मित्र-सम्बन्धीहरूको पनि कल्याण गर्नु छ। यहाँ तिमीलाई देही-अभिमानि बनाइन्छ। महामन्त्र दिइन्छ। प्राचीन योग बाबाले नै आएर सिकाउनु भएको हो, जसको लागि नै गायन गरिन्छ- योग अग्निले पाप दग्ध हुन्छ। कल्प पहिले पनि यही इशारा मिलेको थियो। बाबाले इशारा दिनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। ठीक छ, आफ्नै गृहस्थ व्यवहारमा बस। गायन गरिएको छ- शरण परें म तिम्रो। जब कुनै दुःखी हुन्छन् भने उच्च ताकत वालाको शरण लिन्छन्। यहाँ त प्राक्टिकलमा छन्। जब धेरै दुःख देख्छन्, सहन गर्न सक्दैनन्, लाचार हुन्छन्, फेरि भागेर आएर बाबाको शरण लिन्छन्। सद्गति त बाबा सिवाय कसैले दिन सक्दैन। बच्चाहरूले जान्दछन्- पुरानो दुनियाँ विनाश हुनु छ। तयारी भइरहेको छ। यता तिम्रो स्थापनाको तयारी, उता विनाशको तयारी छ। स्थापना भएपछि विनाश पनि अवश्य हुनु छ। तिमीले जान्दछौ- बाबा आउनु भएको छ स्थापना गराउन, यिनीद्वारा वर्सा पनि अवश्य मिल्छ। बाँकी प्रेरणाले कहाँ काम चल्छ र। टिचरलाई कहाँ भनिन्छ र- हामी तपाईंको प्रेरणाले पढ्छौं। प्रेरणाद्वारा यदि सबैथोक हुने भए शिव जयन्ती किन मनाइन्छ? प्रेरणाद्वारा गर्नेको त शिव जयन्ती

२०७३ भाद्र १३ सोमबार २९-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन मनाउने आवश्यकता छैन। जयन्ती त सबै आत्माहरूको हुन्छ। आत्माहरू सबै जीवमा आउँछन्। आत्मा र शरीर जब मिल्छन्, पार्ट खेल्छन्। आत्माको त स्वधर्म हो शान्ति, उसमा नै ज्ञान धारण हुन्छ। आत्मा नै असल-खराब संस्कार लिएर जान्छ। बाबा त स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। वहाँ त पवित्रता नै हुन्छ। अपवित्रताको नाम-निशान हुँदैन। यो हो विषय सागर। कति स्पष्ट सम्झाइन्छ, तापनि कसैको बुद्धिमा आउँदैन। तिमीले कसैलाई पनि दोष दिँदैनौ। ड्रामाको बन्धनमा सबै बाँधिएका छन्।

तिमीले बुझेका छौ- माथिबाट तल भर्दै आएका हौं। ड्रामानुसार हामीलाई भर्नु नै छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अब फेरि चढ्नको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। तर जसको तकदिरमा छैन, उसले यस्तो भन्छ। जसले यस्तो भन्छ, बुझिन्छ- यसको तकदिरमा छैन। २-४ वर्ष चल्दा-चल्दै पनि गिर्न पुग्छन्। महसुस पनि गर्छन्- मैले ठूलो भूल गरें। ठूलो चोट खाएँ। यो पनि आधाकल्पको बिमारी हो, कम होइन। आधाकल्पका रोगी हौ। भोगी बनेपछि रोगी बन्छौ। त्यसैले बाबा आएर पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ। कृष्णलाई योगेश्वर भनिन्छ। यस समय तिमी सच्चा-सच्चा योगी हौ, योगेश्वरले तिमीलाई योग सिकाउनु हुन्छ। तिमी ज्ञान-ज्ञानेश्वर पनि हौ, फेरि बन्छौ राज-राजेश्वर। ज्ञानद्वारा तिमी धनवान् बन्छौ, योगद्वारा निरोगी, सदा स्वस्थ बन्छौ। आधाकल्पको लागि तिम्रा सबै दुःख दूर हुन्छन्। त्यसैले यसको लागि कति पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) पावन बन्नको लागि अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ। सबैलाई सन्देश दिनु छ- एक बाबालाई याद गर। देह सहित सबैथोक बिर्स।
- २) योगेश्वर बाबासँग योग सिकेर सच्चा-सच्चा योगी बन्नु छ। ज्ञानद्वारा धनवान् र योगद्वारा निरोगी, सदा स्वस्थ बन्नु छ।

वरदान:- हर शिक्षालाई स्वरूपमा ल्याएर सबूत दिनेवाला सपूत वा साक्षात्कारमूर्त भव

जो बच्चाहरूले शिक्षालाई केवल शिक्षाको रूपमा बुद्धिमा राख्दैनन्, उनीहरूले स्वरूपमा ल्याउँछन्। उनीहरू ज्ञान स्वरूप, प्रेम स्वरूप, आनन्द स्वरूप स्थितिमा स्थित रहन्छन्। जसले हर प्वाइन्टलाई स्वरूपमा ल्याउँछन्, उनै प्वाइन्ट रूपमा स्थित हुन सक्छन्। प्वाइन्टको मनन अथवा वर्णन गर्न सहज छ, तर स्वरूप बनेर अन्य आत्माहरूलाई पनि स्वरूपको अनुभव गराउनु- यही हो सबूत दिनु अर्थात् सपूत वा साक्षात्कारमूर्त बन्नु।

स्लोगन:- एकाग्रताको शक्तिलाई बढायौ भने मन-बुद्धिको भड्काइ बन्द हुन्छ।